

ഭാരതത്തിന്റെ പരമോന്നത നീതിപീഠം

സിവിൽ അപ്പീൽ നം. 1429/2011

ഇല്ലോത്ത് വളപ്പിൽ അംബുഞ്ഞി (D) BY LRS. - അപ്പീൽവാദി(കൾ)

vs.

കുഞ്ഞമ്പു കാരണവൻ - എതിർകക്ഷി(കൾ)

വിധിന്യായം

INDIRA BANERJEE, J.

1. കേരള ഹൈക്കോടതി സിംഗിൾ ബെഞ്ചിന്റെ സെക്കന്റ് അപ്പീൽ നം. 229/1996 ൽ 2009 മാർച്ച് 12-ാം തീയതിയിലുള്ള വിധിന്യായത്തിനെതിരായാണ് ഈ അപ്പീൽ; ആയതിൽ വെച്ച് വിചാരണ കോടതിയുടെയും പ്രഥമ അപ്പീൽ കോടതിയുടേയും സമാന തീരുമാനങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കുകയും അന്യായ വസ്തു ചൂഴ്ചി ഭഗവതി ധർമ്മദേവ ഭണ്ഡാരത്തിന് (തുടർന്ന് 'ഭണ്ഡാരം' എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത്) അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

2. അന്യായവസ്തു സംബന്ധമായി രാമൻ ഐത്തൻ ആശാരി അപ്പീൽവാദിയുടെ പേരിൽ എഴുതിക്കൊടുത്ത കൈമാറ്റ ആധാരം നിയമസാധുതയില്ലാത്തതാണെന്നും എതിർകക്ഷികളെ ബാധ്യസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നില്ലെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അന്യായ വസ്തുവിന്റെ കൈവശം ഭണ്ഡാരത്തിനുവേണ്ടി വീണ്ടെടുക്കാൻ എതിർകക്ഷികൾക്ക് അനുവാദം നൽകുകയും ചെയ്തു.

3. ഈ അപ്പീലിന് ആവിർഭാവം നൽകുന്ന വസ്തുതകൾ സംക്ഷിപ്ത രൂപത്തിൽ ശേഷം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു: ശേഷം 'രാമൻ' എന്ന പേരിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്ന രാമൻ ഐത്തൻ ആശാരി ടി വസ്തുവിന്റെ ഒരു ധനനിശ്ചയം ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ പേരിലേക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അപ്പീൽ വാദികളുടെ വാദപ്രകാരം, കൈവശം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നെന്ന് ധനനിശ്ചയ ആധാരം പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ടി ഇഷ്ടദാനം സ്വീകരിച്ചതിനോ ഭണ്ഡാരം ആയത്

കൈവശം വെച്ചതിനോ തെളിവൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. സീകർത്താവ് ഒരു അചേതന വസ്തു ആയിരുന്നതിനാലും ആയതിനു വേണ്ടി ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി ടി ഇഷ്ടദാനം സീകരിക്കുന്നതിനോ കൈവശമെടുക്കുന്നതിനോ തെളിവൊന്നുമില്ലായിരുന്നതിനാൽ തന്നെ ടി ധനനിശ്ചയ ആധാരത്തിൽ കൈവശം കൊടുക്കുന്നത് പരാമർശിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇഷ്ടദാനം സീകരിച്ചു എന്ന അനുമാനം ഉത്ഭവിക്കുന്നില്ല.

4. അപ്പീൽവാദികൾ വാദിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ ഇഷ്ടദാനം പ്രാബല്യത്തിലായിട്ടില്ലാത്തതും രാമൻ സ്വന്തം പേരിൽ ടി വസ്തുവിന്റെ വാടക, വരുമാനങ്ങൾ ഒടുക്കിക്കൊണ്ട് കൈവശം തുടരുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ടിയാൻ 1971 ജൂലൈ 15-ാം തീയതിയിലെ ഒരു റദ്ദാക്കൽ ഉടമ്പടി പ്രകാരം ടി ഇഷ്ടദാനം റദ്ദചെയ്യുകയും വസ്തു 1971 ജൂലൈ 31-ാം തീയതി ഒറിജിനൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ശേഷം ഒറിജിനൽ അപ്പീൽ വാദിക്ക് കൈവശം നൽകുകയും ടിയാൻ അന്യായ വസ്തുവിൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

5. അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഒറിജിനൽ അപ്പീൽവാദി അന്യായ വസ്തു വാങ്ങി വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞ് 1981 ഡിസംബർ 7 നോ അതിനോടടുത്തോ രാമന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളായ എതിർകക്ഷികൾ, കിഴക്കേ വീട്ടിൽ തറവാട്ടിലെ അംഗങ്ങൾ എന്നിവർ റദ്ദാക്കൽ ഉടമ്പടി, കൈമാറ്റകരാർ എന്നിവ അസാധുവും നിയമസാധ്യതയില്ലാത്തതുമായെന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള നിലവിലെ അന്യായം, ഫയൽ ചെയ്തു.

6. ധനനിശ്ചയ ഉടമ്പടി പ്രകാരം അന്യായ വസ്തുവിന്റെ ഉടമാസ്ഥാവകാശം സിദ്ധിച്ച ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ ഉടമാസ്ഥരായിരുന്നു തങ്ങളെന്നതാണ് എതിർകക്ഷികളുടെ കേസ്. ധനനിശ്ചയ ഉടമ്പടി നടത്തിയ മുറക്ക് രാമൻ അന്യായ വസ്തുവിന്റെ ഉടമാസ്ഥാവകാശം ത്യജിച്ചിട്ടുള്ളതും ആയതു കൊണ്ടുതന്നെ ഈ അപ്പീൽവാദികൾക്കും/അല്ലെങ്കിൽ ഒറിജിനൽ അപ്പീൽവാദിയായ അവരുടെ തൽപര പൂർവ്വഗാമികൾക്ക്/ക്കുമോ ടി അന്യായ വസ്തു കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട് മറ്റൊരു ഉടമ്പടി നടത്താൻ ടിയാൻ അയോഗ്യനായിരുന്നതാണ്.

7. ഉത്തമവിശ്വാസപൂർവ്വം വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ ഉപഭോക്താക്കളാണ് തങ്ങളെന്ന് ടി അപ്പീൽ വാദികൾ വാദിക്കുന്നു. ഇഷ്ടദാനം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലെന്നും, ആയത് സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ തന്നെ ടി ഇഷ്ടദാനം റദ്ദാക്കൽ, ടി വസ്തു അപ്പീൽവാദിക്ക് വിൽപന നടത്തൽ എന്നിവയിൽ രാമൻ പരിപൂർണ്ണമായി ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും വാദിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ടി അന്യായത്തെ ചെറുക്കുകയുണ്ടായി.

8. വിചാരണ കോടതി വിശദമായ തെളിവ് വിശകലനം നടത്തുകയും രാമൻ നടത്തിയ ഇഷ്ടദാനം, ആയത് സ്വീകരിക്കപ്പെടാതിരുന്നതിനാൽ, പ്രാബല്യത്തിൽ വരാത്തതാണെന്ന തീർപ്പിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തുവെന്ന് ടി അപ്പീൽ വാദികൾക്കുവേണ്ടി വാദിക്കപ്പെടുന്നു. അതുപ്രകാരം റദ്ദാക്കൽ കാരാറും അപ്പീൽവാദിക്കു വിൽപന നടത്തിയതും സാധുവാണെന്ന് വിധിക്കുകയും ടി അന്യായം നിരസിച്ച് ഉത്തരവാകുകയും ചെയ്തു. വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ പ്രഥമ അപ്പീൽ കോടതി ശരിവെച്ചു.

9. അപ്പീൽവാദിക്കു വേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന ജ്ഞാനിയായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ശരിയായി വാദിച്ചതുപോലെ, 2-ാം അപ്പീലിൽ തെളിവ് പുന:വിശകലനം ചെയ്യാനും വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളിൽ കൈകടത്താനും ഹൈക്കോടതി മുതിരുന്നില്ല എന്നത് ശരിയാണ്. സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിത വകുപ്പ് 100 പ്രകാരം ഇടപെടാനുള്ള മുൻകൂർ ഉപാധി, കാതലായ നിയമ പ്രശ്നം ഉണ്ടാവണമെന്നതാണ് എന്നുള്ളത് സുസ്ഥാപിതമാണ്.

10. കാതലായ നിയമ പ്രശ്നം എന്താണെന്ന് ഈ കോടതിയുടെ അസാരം തീർപ്പുകൾ വഴി സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. Sir Chunilal V.Metha and sons VS.The Century Spinning and Manufacturing Co.Ltd എന്ന കേസിലെ ഭരണഘടനാബെഞ്ച് തീരുമാനം പാരാമർശിക്കാവുന്നതാണ്. AIR 1962 SC 1314- ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടത്.

11. ചുനിലാൽ കേസിൽ (മേൽ പരാമർശിച്ചത്) ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാബെഞ്ച് വിധിച്ചതെന്തെന്നാൽ, കേസിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന നിയമ പ്രശ്നം കാതലായതാണോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശോധന ആയത് പൊതുജന പ്രാധാന്യമുള്ളതാണോ അല്ലെങ്കിൽ ആയത് നേരിട്ടും സാരമായും കക്ഷികളുടെ അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതും, അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ആയത് ഈ കോടതിയോ പ്രിവകൗൺസിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഫെഡറൽകോടതിയോ അന്തിമ തീർപ്പുകൽപിച്ചിട്ടില്ല എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു സ്ട്രിക്ട് വിഷയമാണോ അതോ ക്ലേശം, അല്ലെങ്കിൽ വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങളുടെ ചർച്ചകളുള്ള ക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് മുക്തമായതാണോ എന്നതാണ്. അത്യുന്നത കോടതി ടി പ്രശ്നം തീർപ്പാക്കിയെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ, പ്രശ്നം തീർപ്പാക്കുന്നതിൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതായ പൊതു തത്വങ്ങൾ സുനിശ്ചിതവും ടി തത്വങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നം മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നതുമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട അന്യായം പ്രത്യക്ഷമായും അസംബന്ധമാവുകയോ ചെയ്താൽ ടി ചോദ്യം ഒരു കാതലായ നിയമപ്രശ്നം ആവുകയില്ല. മേൽപരാമർശിച്ച കേസിൽ, മാനേജിംഗ് ഏജൻസി കരാറിന്റെ വാക്യരചന ഒരു നിയമപ്രശ്നമായി കാണപ്പെട്ടു എന്നുമാത്രമല്ല, ആയത് ലളിതമല്ലാത്തതും സംശയമുക്തമല്ലാത്തതും അതുപ്രകാരം അപ്പീൽ ഒരു കാതലായ നിയമ പ്രശ്നം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്ന സാക്ഷ്യപത്രം അപ്പീൽവാദിക്കു നൽകാൻ വിസമ്മതിച്ചിടത്ത് ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി എന്നു തീർപ്പായി.

12. എതിർകക്ഷിക്കുവേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന ജ്ഞാനിയായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ, Gurnam Singh (D) by LRs and Other Vs. Lehna Singh (D) by LRs 2019(7)SCC 641 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്, കേസിലെ വളരെ അടുത്ത കാലത്തുള്ള ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി; ആയതിൽ 1976 ഭേദഗതിക്കു ശേഷം CPC വകുപ്പ് 100 പ്രകാരം സെക്കൻഡ് അപ്പീൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരം ഒരു കാതലായ നിയമ പ്രശ്നത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യംവരെ പരിമിതമാണെന്ന് ഈ കോടതി പുനഃദ്യവീകരണം നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്രകാരം ഒരു "കാതലായ നിയമപ്രശ്നം" ഉണ്ടാവുക എന്നത് CPC

വകുപ്പ് 100 പ്രകാരം അധികാരവിനിയോഗത്തിനുള്ള ഒരു അനിവാര്യ നിബന്ധനയാണ്.

13. ഗുർനാം സിങ് കേസിൽ (മേൽ പരാമർശിച്ചത്) ഈ കോടതി വിധിച്ചതെന്തെന്നാൽ, CPC 100-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഒരു സെക്കന്റ് അപ്പീലിൽ താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ ടി കോടതിയുടെ തീർപ്പുകൾ പിശകുള്ളതായിരുന്നെന്ന് കണ്ടാലല്ലാതെ പ്രഥമ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം മാറ്റിമറിച്ച് സ്വന്തം അഭിപ്രായം ബദലാക്കാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് സാധ്യമല്ലെന്നായിരുന്നു.

(1) ആയത് ബാധകമായ നിർബന്ധ നിയമ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമാവുക.

(2) ഈ കോടതി പ്രഖ്യാപിച്ച നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമാവുക.

(3) അസീകാര്യ തെളിവ് അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാവുകയോ തെളിവില്ലാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുക.

14. വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിലുള്ള വിപരീത ബുദ്ധി CPC സെക്ഷൻ 100 പ്രകാരമുള്ള ഹൈക്കോടതി ഇടപെടൽ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കാതലായ നിയമപ്രശ്നത്തിന് ഉദയം നൽകുന്നു.

15. അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന ജ്ഞാനിയായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ഹൈക്കോടതി രൂപപ്പെടുത്തിയ കാതലായ നിയമ പ്രശ്നങ്ങൾ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്, വിശിഷ്ട, താഴെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആദ്യ പ്രശ്നം:

സ്വീകർത്താവിനു വേണ്ടി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എക്സിബിറ്റ് എ-1 ധനനിശ്ചയ ഉടമ്പടി ദാതാവിന് ഏകപക്ഷീയമായി റദ്ദ് ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമോ?

16. ഇഷ്ടദാനം സ്വീകർത്താവിനു വേണ്ടി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന സ്പഷ്ടമായും തെറ്റായ അനുമതിയിനു മീതെയാണ് ചോദ്യങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്, അതേ സമയം വാസ്തവത്തിൽ ദാനം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു എന്ന സമാന്തര കണ്ടെത്തലാണ്

വിചാരണകോടതിയും അപ്പീൽ കോടതിയും നടത്തിയിട്ടുള്ളത് എന്ന് അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിച്ചു.

17. മറ്റു നിയമ പ്രശ്നങ്ങൾ, അതായത്, എക്സിബിറ്റ് പി 11 സ്വത്തു കൈമാറ്റ നിയമം, 1882 ലെ 126-ാം വകുപ്പിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമായിരുന്നുവോ, അല്ലെങ്കിൽ എക്സിബിറ്റ് പി 11 രേഖകൾ സംബന്ധമായിട്ടുള്ള പ്രഖ്യാപന നിവൃത്തി സമയപരിധിനിയമ പ്രകാരം തടസ്സപ്പെട്ടുവോ, അല്ലെങ്കിൽ സമയപരിധി നിയമത്തിന്റെ 27-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി ഉടമസ്ഥാവകാശം സമ്പൂർണ്ണമാക്കിയിരുന്നുവോ തുടങ്ങിയവ കാര്യമായ നിയമ പ്രശ്നങ്ങളാണെന്ന് പറയാനാവില്ല, എന്നാൽ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചതുപോലെ, അവ വസ്തുതാപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ / ചോദ്യങ്ങളാണ്.

18. പ്രഥമ ചോദ്യം ഉചിതമായി രൂപപ്പെടുത്തിയില്ലായിരിക്കാം. ഒരുപക്ഷേ ടി പ്രശ്നം വായിക്കപ്പെടേണ്ടത് :

ധനനിശ്ചയ ഉടമ്പടിയുടെ അസ്വീകരണം സംബന്ധിച്ചുള്ളതും അപ്പീലിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ വിചാരണകോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ വിപരീത ബുദ്ധി മൂലം വികലമാക്കപ്പെട്ടുവോ എന്നും ആയത് അപ്രകാരം വികലമാക്കപ്പെട്ടവയിൽ ദാതാവിന്റെ ഏകപക്ഷീയമായ ഉടമ്പടി റദ്ദാക്കൽ നിയമപ്രകാരം നിലനിൽക്കുമോ എന്നിങ്ങനെയാണ്.

19. അപ്പീൽ കേസിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം സസുക്ഷ്മം വായിക്കുന്നതിലൂടെ നിരുപാധികം വ്യക്തമാവുന്നതെന്തെന്നാൽ ഫലത്തിലും സാരാംശത്തിലും സംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ അവയാണെന്നതാണ്.

കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ കേസിൽ ഉണ്ടായതുപോലെ ഒരു കാര്യമായ നിയമപ്രശ്നം നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നു കണ്ടെത്തുകയും പ്രസ്തുത നിയമപ്രശ്നത്തിന് വസ്തുതാപരമായി ഹൈക്കോടതി പൂരണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, ഒരു നിയമപ്രശ്നം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിലെ പിഴവ് കൊണ്ടു മാത്രം രണ്ടാം അപ്പീലിലെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കാവതല്ല.

20. സ്വീകർത്താവിന് കൈവശം നൽകുന്നതായി കാണിച്ചിട്ടുള്ള ധനനിശ്ചയ ഉടമ്പടിയുടെ ആഖ്യാനം ഹൈക്കോടതി യഥോചിതം കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ധനനിശ്ചയ ഉടമ്പടിയുടെ ആഖ്യാനം താഴെ കാണിച്ചതു പ്രകാരമാണ് :

"മേൽ വിവരിച്ചതു പ്രകാരം, ഓവർ തറവാടു വകയുള്ളതും എനിക്കുകൂടി ഉടമസ്ഥാവകാശങ്ങളുള്ളതുമായ മേൽപരാമർശിത ദൈവ ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ ചെലവുകൾക്കായി താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വത്തുവകകളുടെ കൈവശം ഞാൻ ഇതിനാൽ ഇഷ്ടദാനമായി നൽകുന്നു.

ആയതു കൊണ്ട് ഇന്നു മുതൽ അങ്ങോട്ട് താങ്കൾക്കും താങ്കളുടെ അഭാവത്തിൽ ചുഴലി അയത്തൻ, മുതലായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പിന്തുടരുന്ന നമ്മുടെ തറവാട്ടിലുള്ളവർക്കും താഴെ പട്ടികയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വത്തുവകകളിൽ കൈവശം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും അതാതു സമയത്തെ വരുമാനത്തിൽ നിന്നും ധർമ്മദൈവത്തിന്റെ ചെലവുകൾ കണ്ടെത്തേണ്ടതും നികുതി ഒടുക്കേണ്ടതും കൊല്ലവർഷം (M.E.) 1131 മുതൽ എല്ലാ വർഷവും കുംഭം 30-നു മുമ്പായി എന്റെ ജന്മം അവകാശത്തിലേക്ക് രൂപ 24/- മാത്രം നൽകേണ്ടതുമാണ്. ടി തുക എന്റെ മരണം വരെ എനിക്ക് നൽകേണ്ടതും ആയതിന്റെ രശീതി കൈപ്പറ്റേണ്ടതുമാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ ജന്മം അവകാശമല്ലാതെ ടി പട്ടികയിൽ പറഞ്ഞ സ്വത്തുവകയിൻമേൽ മറ്റൊരു അവകാശവും എനിക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല."

ഹൈക്കോടതി പിന്നെയും വിധിച്ചതെന്തെന്നാൽ :-

"ജ്ഞാനിയായ എതിർക്കക്ഷിഭാഗം അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ച തീർപ്പുകളിൽ വിധിയായിരുന്നതെന്തെന്നാൽ, അത്ര ഉപദ്രവകരമല്ലെങ്കിലും ദാനം സ്വീകരിക്കുന്നത് സംബന്ധിയായി ഒരു അനുമാനം സാധ്യമല്ലാത്തതും ദാതാവിന്റെ ജീവിത കാലയളവിൽ ടി ഇഷ്ടദാനം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നു കാണിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും തെളിവുകൾ നിർബന്ധമാണെന്നുമാണ്. എന്നാൽ ഇഷ്ടദാനം സ്വീകരിക്കുന്നതു സംബന്ധിയായ

22. ഭണ്ഡാരത്തിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് കാരണവൻ (മലിന്ദൻ ചുഴലി ആശാരി) ഇഷ്ടദാന തീയ്യതി മുതൽ ടി സ്വത്ത് അനുഭവിച്ചു വരികയായിരുന്നുവെന്ന കൈവശ കൈമാറ്റത്തിന്റെ പ്രബലമായ തെളിവായ ഫലത്തിൽ ടി ആഖ്യാനം ഹൈക്കോടതി കണക്കിലെടുത്തു.

23. സ്വത്ത് കൈമാറ്റ നിയമം 127-ാം വകുപ്പിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് പോലെ ടി ഇഷ്ടദാനം ഉപദ്രവകരമായിത്തീരുന്ന ഒരു നിർദ്ദേശവും പ്രസ്തുത ധനനിശ്ചയ ഉടമ്പടിയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ശരിയാണ്. അപ്പീൽവാദികളോട് സർവ്വ ന്യായത്തോടെ തന്നെ പറയട്ടെ, ഇപ്രകാരം ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെ വാദിക്കപ്പെടുകപോലും ചെയ്തില്ല. ഇഷ്ടദാനം ഉപദ്രവകരമല്ലെന്നിരിക്കേ, ഭണ്ഡാരത്തിനു വേണ്ടി മലിന്യങ്ങൾ ചൂഴ്ന്നിരിക്കുന്ന ആശാരി ടി ഇഷ്ടദാനം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാൻ യാതൊരു കാരണവും ഇല്ലായിരുന്നു.

24. ഹൈക്കോടി വിധിച്ചതെന്തെന്നാൽ:

"നിയമപരമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിഗ്രഹം ഒരു കുട്ടി (പ്രായപൂർത്തിയാവാത്ത ആൾ)യായാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. ആയതുകൊണ്ട്, എക്സിബിറ്റ് എ 1 ഇഷ്ടദാനം സ്വീകർത്താവിനു വേണ്ടി ഏതു വ്യക്തിക്കും സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. എക്സിബിറ്റ് എ 1 കാലഘട്ടത്തിൽ മലിങ്ങൻ ചുഴലി ആശാരിയായിരുന്നു തറവാട് കാരണവൻ എന്നതിലും മലിങ്ങൻ ചുഴലി ആശാരിയോടൊപ്പം തന്നെ ദാതാവും (രാമൻ ഐത്തൻ ആശാരി) ടി ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ ട്രസ്റ്റി ആയിരുന്നുവെന്നതിലും തർക്കമില്ല".

25. ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ച പോലെ, ധനനിശ്ചയ ഉടമ്പടി നടത്തുന്ന സമയം മലിങ്ങൻ ചുഴലി ആശാരിയും ദാതാവായ രാമനും ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ (സ്വീകർത്താവ്) ട്രസ്റ്റികൾ ആയിരുന്നു എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ഇഷ്ടദാനം അപ്പടി നിരാകരിക്കുന്ന തരത്തിൽ രാമനോ ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലുമൊരു ട്രസ്റ്റിയോ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുത ധനനിശ്ചയ ഉടമ്പടി മുറപ്രകാരം ഭണ്ഡാരം സ്വീകരിച്ചു എന്നു കാണിക്കുന്നു.

26. എക്സിബിറ്റ് എ 1 ധനനിശ്ചയ ആധാരത്തിന്റെ ആഖ്യാനം, കേസിന്റെ സമ്മതിച്ച വസ്തുതകൾ എന്നിവയുണ്ടായിട്ടും ഇഷ്ടദാനം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കാനുള്ള ബാധ്യത എതിർകക്ഷികൾക്കാണെന്ന തെറ്റായ അനുമാനത്തിലാണ് കീഴ്ക്കോടതികൾ മുമ്പോട്ടു പോയത് എന്ന് ഹൈക്കോടതി യഥോചിതം വിധിച്ചു.

നിയമത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു വിഗ്രഹത്തിന്റെ കൈവശം സംബന്ധമായിട്ടുള്ള തെറ്റായ അനുമാനം, എക്സിബിറ്റ് എ 1 (ധനനിശ്ചയ ആധാരം)ലെ പ്രസക്ത ആഖ്യാനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു വിചാരണക്കോടതികളുടെയും പ്രഥമ അപ്പീൽ കോടതിയുടെയും കണ്ടെത്തലുകൾ.

27. അസീകരണത്തിന്റെ തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ, ദാതാവിന്റെ ജീവിത കാലയളവിൽ ദനനിശ്ചയ ഉടമ്പടി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നു എന്ന കീഴ്ക്കോടതികളുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ ഹൈക്കോടതി യഥോചിതം നിരാകരിച്ചു. ധനനിശ്ചയ ഉടമ്പടിക്കനുശ്രണമായി ദാതാവിന് ജീവനാംശം കൊടുക്കാൻ കഴിയാതെ വരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അന്യായ സ്വത്ത് ദാതാവിനു മടക്കിക്കൊടുക്കാൻ ധനനിശ്ചയ ആധാരം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഹൈക്കോടതി, രാമൻ അന്യായ സ്വത്തിന്റെ ഉടമയല്ലാതായിരുന്നതിനാൽ ടിയാൻ റദ്ദാക്കൽ പ്രമാണം ഉടമ്പടിചെയ്യാൻ യോഗ്യനല്ല എന്ന തീർപ്പിലെത്തി.

28. Md.Noorul Hoda Vs. Bibi Raifunnisa & Ors. കേസിൽ ((1996 (7) SCC 767- ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്) ഈ കോടതി വിധിച്ചതെന്തെന്നാൽ, ബാധിതനായ വ്യക്തി അന്യായത്തിലൂടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു കോടതി തീർപ്പ്, ഒരു പ്രമാണം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കരാർ എന്നിവയിലെ കക്ഷിയാണെങ്കിൽ സമയപരിധി നിയമം അനുച്ഛേദം 59 ബാധകമായിരിക്കുമെന്നതാണ്. കക്ഷികൾക്കിടയിലുള്ള വിധികളോ പ്രമാണങ്ങളോ കരാറുകളോ റദ്ദാക്കുവാൻ അനുച്ഛേദം 59 ബാധകമാവും. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു പ്രത്യേക പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ ഒരു പ്രമാണം, കരാർ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കോടതി വിധി ഒഴിവാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു കക്ഷി മുഖാന്തിരം ഉടമസ്ഥാവകാശം ഉന്നയിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ, അനുച്ഛേദം 59 പ്രകാരമുള്ള സമയ പരിധിയുടെ ആരംഭസ്ഥാനം കോടതി വിധിയും / അല്ലെങ്കിൽ പ്രമാണമോ / മറ്റു രേഖയോ അസാധുവാക്കുന്ന തട്ടിപ്പിനെക്കുറിച്ച് അല്ലെങ്കിൽ നിയമവിരുദ്ധതയെക്കുറിച്ച് അറിയുന്ന തീയതിയായിരിക്കും.

29. Prem Singh & Ors. Vs. Birbal & Ors. 2006(5) SCC 353 റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടത്, അപ്പീൽ വാദിക്കു വേണ്ടി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ടി കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതെന്തെന്നാൽ, ഒരു രേഖ സാധുവാകുമ്പോൾ അതിന്റെ റദ്ദാക്കൽ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം ഉദിക്കുന്നില്ല ഒരു രേഖ ഒരു കോടതിവിധി റദ്ദാക്കാനുള്ള നടപടികളിലൂടെ അസാധുവാകുമ്പോൾ, ആയത്

അസാധുവാക്കപ്പെടുമെന്നതിനാൽ നിയമത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിലവിലില്ലാത്തതും അതിനാൽ അത്യാവശ്യവുമായിരിക്കില്ല.

30. Prem Singh & Ors. (മേൽ പരാമർശിച്ചത്) കേസിൽ ഈ കോടതി വീണ്ടും വിധിച്ചതെന്തെന്നാൽ, തട്ടിപ്പ്, ബലപ്രയോഗം, അന്യായസ്വാധീനം. പിശക് മുതലായ കാരണങ്ങളിൻമേൽ ഒരു അസാധുവാക്കാവുന്ന ഇടപാട് ഒഴിവാക്കാനുള്ള നിവൃത്തി ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമാണ് സമയ പരിധി നിയമം അനുച്ഛേദം 59 ഇടപെടുന്നത്. തട്ടിപ്പ്, ബലപ്രയോഗം, അന്യായ സ്വാധീനം, പിശക് മുതലായവ തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടപ്പോൾ മാത്രമാണ് അനുച്ഛേദം 59 ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ആനുമാനികമായി അസാധുവായ പ്രമാണങ്ങൾക്ക് ഇത് ബാധകമാവുകയില്ല.

31. ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചതും യഥോചിതമായതുമെന്തെന്നാൽ, ഒരു കരാർ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിനോ ഒരു പ്രമാണമോ കോടതി വിധിയോ റദ്ദുചെയ്യുന്നതിനോ വേണ്ടിയുള്ള റദ്ദാക്കൽ അന്യായങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതാണ് സമയ പരിധി നിയമം അനുച്ഛേദം 59 എന്നും ആയത് ഒരു കരാർ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത കിട്ടുവാനോ ഒരു കോടതി വിധിയോ പ്രമാണമോ റദ്ദുചെയ്തുകിട്ടുന്നതിനോ അന്യായക്കാരനെ അവകാശപ്പെടുത്തുന്ന വസ്തുത ആദ്യമായി അറിയുന്ന സമയം മുതൽ 3 വർഷകാലയളവ് നിഷ്കർഷിക്കുന്നു എന്നതുമാണ്. എക്സിബിറ്റ് എ 1 ധനനിശ്ചയ ആധാരം സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ദാതാവിന് ആയത് റദ്ദുചെയ്യാൻ അധികാരമില്ലാത്തതാകുന്നു. തന്നിമിത്തം, തുടർന്നു വന്ന രേഖകൾ സ്വയമേവ ആധികാരികമല്ലാത്തതും നിയമസാധുതയില്ലാത്തതാകുന്നു. പ്രഖ്യാപനം സ്വീകർത്താവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം, കൈവശം എന്നിവക്ക് യാദൃച്ഛികമായിരുന്നതും അതുകൊണ്ടുതന്നെ അനുച്ഛേദം 59 ന് പ്രയോഗമില്ലാതിരുന്നതാകുന്നു.

32. S. Sarojini Amma Vs. Velayudhan Pillai Sreekumar (2018 SCC Online Sc 2000) കേസിൽ, ഇഷ്ടദാനം സോപാധികമുള്ളതാണെന്നും പ്രസ്തുത ഉപാധികൾ

പാലിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നെന്നും വസ്തുതകളിൻമേൽ ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി. എന്നു തന്നെയല്ല, മേൽ പരാമർശിത കേസിലെ ഇഷ്ടദാനം തുടർന്നുവരുന്ന ഒരു തീയതിയിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരേണ്ടിയിരുന്നതാണെന്ന് വസ്തുതകളിൻമേൽ കണ്ടെത്തി. പ്രസ്തുത വിധിന്യായം വസ്തുതപരമായി വ്യതിരിക്തമാണ്.

33. കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, രണ്ടാം അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത് യഥോചിതമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ അപ്പീൽ നിരസിച്ച് ഉത്തരവാകുന്നു.

34. നഷ്ടപരിഹാരത്തിനായും താൻ കൊടുത്ത പ്രതിഫലം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനായുള്ള, അപ്പീൽവാദിക്ക് ഉപദേശം ലഭിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ തുടങ്ങിവെക്കാൻ ടി അപ്പീൽ വാദിക്ക് അവകാശാധികാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കേണ്ടതില്ല.

..... J
(INDIRA BANERJEE)

..... J
(SANJIV KHANNA)

ന്യൂഡൽഹി,
2019 സെപ്റ്റംബർ 19.

ബാധ്യതാ നിരാകരണം: പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം വ്യവഹാരിയുടെ ഭാഷയിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള നിയന്ത്രിത ഉപയോഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്; മറ്റേതെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾക്കായി അത് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതല്ല. എല്ലാവിധ പ്രായോഗികവും ഔദ്യോഗികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വിധിന്യായങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പാണ് ആധികാരികം, അത് എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും നടപ്പാക്കുന്നതിനും നടപ്പിലാക്കുന്നതിനും ആധികാരികമായി തുടരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.